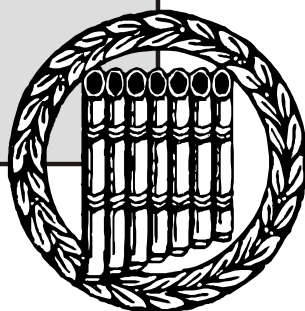


KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých



1

Březen
2004

ročník 8

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Ladislav Rusek - Šaman

OBSAH

KMENOVÉ ZPRÁVY

Ze zápisů náčelnictva
Ze skautského světa

Z KLUBŮ

Pražská družina SO
393. klub Parkán
Vánoce ledečských OS
Výprava k magickým kamenům
Uherskobrodští oldskauti
Lokali
212. klub OS Votice
Mladoboleslavští oldskauti
Jak plánujeme činnost
Skautská kapela pokračuje

PRO ZAMYŠLENÍ

Ideály pro celý život
Kamenný totem v Polné
O nápravě věcí lidských
Modrá je dobrá
Kronika v rýmech

RŮZNÉ

Postgraduální kurzy
Nekonečný spor
Odešel br. Amundsen
Poslední plavba Grizzlyho
Smutná Dobruška
Pár nápadů, Náčelnická pošta

RESUMÉ

PŘÍLOHA

Ročenka kmene OS 03 část B



Slova rozloučení s Grizzlym Mirko Vosátka byl obětavým, čestným, moudrým, skromným člověkem, vzácného charakteru a povahy. Miloval svou rodinu, byl obětavým a milujícím manželem, nenahraditelným otcem a dědečkem. Vždy hájil a chránil pravdu, neustupoval lžím a nikdy nezradil své myšlenky a názory. Grizzly se neřídil heslem brát, ale dávat. Rozdával štěstí, moudrost a lásku. Lásku k lidem a k přírodě, která jej provázela celým životem. Jeho životní filosofií byla výchova člověka. Grizzly byl prospektorem a hledačem zázraků uložených v nánosech života a divotvorných vrstvách přírody. Své dny a noci provoněné dechem lesů, trav, skal a vod, všechna svá setkání, zážitky, zkušenosti a poznání ukládal do své paměti, aby je pak mohl předávat dál. Mirko se řídil slovy: „studuj sebe, studuj lásku, studuj krásu“. Pojem láska a krásno se týkalo lidského dobra-člověčenství v ušlechtilé formě, pochopení druhých a moudrost spolupracovat pro lepší zítřky nás všech. Byl světlem, v jehož paprscích kráčelo, kráčí a bude kráčet mnoho lidí.

Děkujeme ti za to, že jsi byl.

KMENOVÉ ZPRÁVY

Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

Zápis 25. zasedání Náčelnictva kmene OS (UNOS) 13.11.2003 v Praze

Přítomni: sestra Adeéová, bratři Adamec, Beránek, Chládek, Kalenda, Kolečkář, Köhler, Moravec, Müller, Slavíček, Žáček. **Omluveni:** Jech, Kubát, Husník.

Program zasedání byl schválen a přijat bez pilných návrhů. ■ Kontrola 24. zápisu a plnění úkolů ■ Situační zpráva náčelníka ■ Zprávy členů UNOS ■ Příprava kmenového sněmu.

Zpráva náčelníka – br. Slavíček podal zprávu o „stavu unie“.

Zprávy členů UNOS

- **místonáčelník br. Chládek:** projednány termíny zasedání NOS v roce 2004 (Programové termín).
- **místonáčelní ses. Adeéová:** informace o zasedání Náčelnictva Junáka v září 2003.
- **zpravodaj pro výchovu br. Köhler:** informoval o problematice regionálního vzdělávání
- **tiskový zpravodaj br. Žáček:** z předsněmové diskuse zveřejní KN pouze předkladatele a témata; jednotlivé příspěvky budou předány přípravné komisi sněmu OS; opravené chybné stránky z KN 03/3 budou vloženy do všech exemplářů KN 03/4.
- **zpravodaj pro legislativu br. Kolečkář:** informoval UNOS o zpracování podkladů, o konečné úpravě legislativních dokumentů kmene OS a o zasedání legislativní skupiny NJ v Brně.

Usnesení 25/1 UNOS kladně hodnotí přípravu, průběh a závěry zasedání NOS v Turnově ve dnech 10. až 12.10.2003 a vyslovuje poděkování středisku Turnov, a zvláště pak bratru Stránskému, za zajištění a organizaci zasedání. Přijato 8:0:0

zahraníčí – br. Adamec: informoval o zasedání SRSE/ISGF v Lichtenštejnsku. Naše účast na setkání splnila své společenské i pracovní poslání. Celkové zhodnocení akce „Dobrý čin.“: podal za omluveného br. Jecha br. náčelník. Bylo přihlášeno 56 akcí „Dobrý skutek“.

organizace – br. Kalenda: předložil harmonogram činnosti a termíny NOS do kmenového sněmu OS, seznámil se zprávou ze zasedání sboru nositelů Zlaté Syrinx a požádal o zadání výtvarného řešení kmenové medaile „Za skautskou službu“.

■ **předseda historické komise br. Müller:** informoval o plnění úkolu 24–1 s tím, že br. Husník spolu s br. Kovářkem vyřeší školení činovníků jednotlivých krajů v oblasti historie a archivnictví, tázal se, zda byl NJ podán návrh HK na rozpočet HK v roce 2004. Br. Slavíček sdělil, že návrh byl v kapitole rozpočtu NOS uplatněn, žádal informace o čerpání rozpočtu HK v roce 2003. Stav čerpání rozpočtu zjistí společně s hospodářem br. Moravcem u EO/KÚJ br. Sluněčka. Upozornil na nesrovnalosti, které nastaly v Praze s prodejem odznaků 85 let OS.

Příprava kmenového sněmu

Úkol č.25–3 Komise pro organizaci sněmu Kmene OS určí termíny voleb na všech úrovních OS od klubů až po krajské zpravodaje. Z: bratr Chládek T: 11.12.2003.

Úkol č.25–4 Navrhnout kandidáty na jednotlivé volené a jmenované funkce NOS (včetně jejich předběžného ústního souhlasu). Návrhy předat br. Köhlerovi. Z: členové UNOS Termín: 11.12.2003. Pracovní zápis byl přečten a schválen hlasováním (8:0:0) Jednání ukončeno v 15.00 hodin.

Programové termíny 2004

- | | |
|---|---|
| 9. až 11. 1. Instruktaž vůdců RCV Tortuga | 10. 3. 04 UNOS |
| 17. až 27. 1 36. evrop. Forum ISGF Grossarl | 2. až 4. 4. NOS |
| 28. 1. 04 UNOS Praha | 9. až 13. 6. 04 Evropská konference ISGF Canterbury |
| 18. 2. 04 UNOS | 9. 6. 04 reserva UNOS Praha |
| 23. až 25. 4. zasedání subregionu v ČR | 8. 10. 04 Beskydy 2004 Malenovice |
| 5. 5. 04. UNOS Praha | 22. až 24. 10. 04 SNĚM OS |
| 26. 5. (9. 6.) UNOS | |
- Zapsal: br. Zdeněk Beránek

Zápis 26. zasedání Náčelnictva kmene OS (UNOS) 11. 12. 2003 v Praze

Přítomní: sestra Jiřina Adečová, bratři Jan Adamec, Zdeněk Beránek, Miloš Gurecký, Jaroslav Chládek, Vladislav Jech, Jiří Kalenda, Miroslav Kubát, Miloslav Moravec, Ivo Slavíček, Jiří Žáček. **Omluveni :** bratři Pavel Husník, Julius Müller, Zdeněk Kolečkář. **Hosté:** Marek Matýsek.

Program zasedání byl schválen a přijat bez pilných návrhů. ▪ Kontrola 25. zápisu a plnění úkolů ▪ Situační zpráva náčelníka ▪ Zprávy členů UNOS ▪ Příprava kmenového sněmu ▪ Příprava instruktáže v Nymburce ▪ Krojový předpis (dodatek pro OS) ▪ Zadání výtvarného řešení kmenové medaile „Za skautskou službu“ ▪ Institut tajemníka NOS ▪ Příprava setkání Beskydy 2004 ▪ Různé ▪ Závěr.

Jednání zahájil náčelník kmene OS v 10.00 hodin ▪ Úvodem zamýšlení br. Vladislav Jech ▪ Zápis byl schválen. Přijato: 9:0:0 Kontrola úkolů zápisu 25. UNOS.

Situační zpráva náčelníka Br. Slavíček informoval o úpravě Statutu KOS a pracovního řádu NOS a podal zprávu o zasedání náčelnictva Junáka. ▪ Bratr Slavíček předložil plán zasedání NOS na rok 2004.

Příprava kmenového sněmu Zprávu podal místonáčelník br. Chládek. Konání sněmu Kmene OS se předpokládá (uskutečnit) v Kutné Hoře (termín bude určen). Podmínky pro konání sněmu jsou vyhovující a proto bratr Chládek připraví objednávku ubytování pro účastníky sněmu.

Příprava instruktáže v Nymburce Výchovný zpravodaj br. Köhler informoval o přípravě instruktáže vedoucích RVC v Nymburce. Dále podal informaci o Lesní škole kmene OS v roce 2004.

Usnesení 26/1 NOS schvaluje předložený projekt lesní školy OS 2004. Přijato: 9:0:0

Legislativa Zprávu podal v zastoupení br. Kolečkáře br. Slavíček a předložil následující upravené dokumenty: ▪ Statut kmene OS ▪ Pracovní řád NOS ▪ Práva a povinnosti činovníků NOS ▪ K předloženým dokumentům proběhla rozprava.

Usnesení 26/2 NOS souhlasí s přenesením pasáže „K poradě“ z původní přílohy Statutu KOS do PŘNOS. Přijato: 9:0:0

Usnesení 26/3 NOS schvaluje předložený pracovní řád NOS s platností od 11.12.2003. Přijato: 9:0:0

Zahraníčí Zahraníční zpravodaj br. Jech předal celkový přehled „Dobrych činů“ k 50 výročí ISGF. Závěrečnou zprávu v angličtině zaslal do ústředí ISGF v Bruselu. Dále informoval o přípravě účasti OS na setkání v Grossarlau. ▪ Podal vyčerpávající informace o přípravě jarního setkání SRZE/ISGF v ČR ve Vyškově, na které budou delegováni 4 členové NOS. ▪ Přihláška a první platba za delegáty Evropské konference ISGF v Anglii, bratra Adamce a sestru Skácelovou, již byly odeslány.

Usnesení 26/4 Na setkání v rakouském Grossalu v lednu 2004 deleguje NOS br. Jana Adamce a ses. Jiřinu Adečovou. Zahraníční zpravodaj br. Jech zašle delegátům potřebné informace. Přijato 7:0:0

Krojový předpis OS – první čtení Krojový předpis kmene OS byl předložen a prodiskutován v rámci prvního čtení. Po úpravě a doplnění bude předložen ke druhému čtení, resp. ke schválení.

Zadání soutěže o výtvarné řešení kmenové medaile „Za skautskou službu“ Br. Slavíček informoval přítomné o vyhlášení soutěže na výtvarné návrhy na nově vznikající medaili KOS a předložil k posouzení návrhy stužek.

Usnesení 26/5 NOS souhlasí s předloženým návrhem na vypsání soutěže na výtvarné řešení medaile „Za skautskou službu“. Přijato 9:0:0

Institut tajemníka NOS Br. Kalenda vyzval br. Jecha aby seznámil UNOS s představou vzniku funkce tajemníka NOS, s náplní jeho práce a se zařazením jeho funkce do UNOS/NOS. O tomto návrhu se bude nadále jednat a organizační zpravodaj br. Kalenda připraví návrh náplně práce tajemníka NOS.

Příprava setkání Beskydy 2004 Br. Gurecký podal informace o přípravách třístranného setkání OS (PL, CZ, SK) „Beskydy 2004“. Další podrobnosti doplnil bratr Matýsek.

Usnesení 26/6 NOS schvaluje předložený návrh programu akce Beskydy 2004, předpokládaný účastnický poplatek max. 1.200,-Kč na jednotlivce zahrnující ubytování, stravu a režii akce konané v Konferenčním centru Malenovice ve dnech 8. až 10. 10. 2004. Přijato 9:0:0

Různé Br. Kalenda navrhuje, aby se zasedání UNOS konala v sobotu. Na toto téma proběhla rozprava která bude pokračovat.

Závěr Bratr náčelník poděkoval za účast a kvalitní diskusi a popřál všem hezké prožití vánočních svátků a zdraví a štěstí v novém roce 2004. V 16:00 hod. jednání ukončil. Zapsal: Zdeněk Beránek



ZE SKAUTSKÉHO *světa*

KNOTEN

*Ze skautského časopisu (číslo 3, září 2003)
Obdoba našeho Skautingu, vydávaného
Skauty a skautkami Lichtenštejnska.*

Duchovní rozměr



Zhruba před dvěma léty se tento skautský svaz rozhodl, že pro péči o duchovní rozměr vypracuje, a to poprvé v jeho historii, koncept této činnosti

na celonárodní úrovni. Od jeho ústředí PPL, Pfadfinder und Pfadfinderinnen Liechtensteins, LI-9494 Schaan, e-mail: knoten@scout.li, kde lze celou brožurku objednat.

Základem koncepce je jednak promítnutí dosavadních zkušeností do určitého reformního procesu a dosažení nezávislosti i odlišení skautského svazu od církevního způsobu péče o duchovní rozměr. Současně to znamená snahu o zachování skautských zásad a principů jako kompasu pro činnost.

Od založení skautského hnutí v roce 1931 měly v Lichtenštejnsku oba svazy, chlapecký a dívčí, až do roku 1989 každý svého vlastního zemského kuráta. V roce 1989 se oba svazy spojily do organizace PPL. V roce 1992 se ustavily týmy a referáty zpravodajů a br. Robert Büchel-Thalmaier se stal zpravodajem pro duchovní výchovu. V roce 2000 nakonec došlo k úplnému oddělení od jakékoliv církevní závislosti tím, že ze Stanov bylo vyškrtnuto původní ustanovení „Zpravodaj (zpravodajka) pro duchovní rozměr se volí po konzultaci s konferencí děkanátů“.

PPL však sdružuje nadále mládež bez ohledu na jejich náboženské přesvědčení. Přesto ve Stanovách PPL zůstává, že je křesťanským hnutím mládeže. Trvá jeho poslání přenášet poselství evangelia, s aktualizací pro dnešní dobu, do práce s mládeží. Tak trvá cíl jednotlivců v rámci hnutí i PPL jako celku, spočívající na podpoře duchovního vývoje a uskutečňování vlastních hodnot hnutí, které jsou shodné s poselstvím evangelia, a to v partnerství, resp. v dialogu s církví.

Hledání smysluplného života je základním kamenem skautského hnutí, a k tomu PPL hodlá stále přispívat. Praktický život z víry ve smyslu církevní praxe není již dnes prakticky v hnutí uskutečňován a proto PPL rozlišuje, avšak od sebe neodděluje:

1. Oblast duchovního života

- zákon a slib
- život v přírodě a v souladu s ní
- významné zážitky a rituály
- péče o problémy smyslu života a věcí
- podpora osobního rozvoje a zdokonalování.

2. Oblast církevního života

- živé bohoslužby oslovující mládež
- živé zprostředkování biblických textů (např. i zdramatizování Bible)
- tradiční svátky a slavnosti. (Betlémské světlo, Vánoce, Velikonoce apod.).

3. Oblast cílů

- pojetí osobnosti (učit se být samostatným člověkem)
- vzájemných vztahů (učit se být společenským člověkem)
- chápání tělesnosti (učit se zachovat si dobrou pohodu a tělesně se rozvíjet)
- vztah ke světu (učit se být tvořivým člověkem)
- vztah k Bohu (učit se být člověkem, který se snaží dát svému životu smysl).

4. Oblast uskutečňování

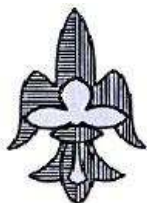
- výchova vůdců
- presentování v časopise **Knoten** (různé podněty)
- organizování Betlémského světla
- prožívání Velikonoc s oldskauty
- duchovní kurzy a putování
- spolupráce při přípravě bohoslužeb

- pomoc při duchovně zaměřených akcích (Vánoce v lese, křty, slibové slavnosti)
- doporučování literatury pro duchovní rozměr.

Z článku vybral a přeložil: Kamzík

VÝROČNÍ ZASEDÁNÍ ISGF

u Lichtenštejnsku



Ve dnech 24. až 26.10.2003 proběhlo v lichtenštejnském městě Schaan zasedání Rady střeoevropského subregionu ISGF, které připomenulo, že před deseti lety se právě zde poprvé setkali delegáti, aby ustavili subregion ISGF zastupující národní organizace OS střední Evropy. Dnes již historického aktu se tehdy zúčastnili ses. Jana Skácelová, br. Vladimír Kopřiva a současný náčelník OS br. Ivo Slavíček Ten spolu s asistentem zahraničního zpravodaje NOS Janem Adamcem se účastnil jubilejního zasedání i jeho slavnostního a doprovodného programu včetně řady neformálních osobních setkání s dalšími účastníky. Vyvrcholením naší mise bylo předání Zlaté Syringy první a stále úřadující prezidentce Střeoevropského subregionu ISGF sestře Rosle Frick za její obětavou angažovanost a všestrannou podporu skautského hnutí, nejen v řadách dospělých skautů.

Lichtenštejnsko, rozkládající se na pravém břehu Rýna mezi Rakouskem a Švýcarskem, patří svou rozlohou (157 km) mezi nejmenší státy světa a přesto vítá návštěvníky celou řadou pozoruhodností a pamětihodností. Po rozplynutí ranní nízké oblačnosti jsme byli ohromeni výškou a strmostí horských útvarů, na jejichž úpatí jsme byli ubytováni v klášteře sv. Alžběty. Výhled na zasněžené hřebeny Alp nás provázal po celou dobu našeho pobytu. Součástí programu byla i exkurze do největšího lyžařského muzea na světě, ve

Vaduzu, hlavním městě Lichtenštejnského knížectví, dále výlet do oblíbeného vysokohorského rekreačního střediska Malbun a návštěva nedalekého švýcarského hradu Werdenberg s malebnými historickými dřevěnými a hrázděnými domy v podhradí.

Příjemným zážitkem bylo setkání s místními skautkami a skauty v jejich klubovně, poblíž lyžařského muzea. Přivítal nás špalír světlušek a vlčat se žlutými šátky, řada činovníků, roverů a rangers ve skautských krojích. Zpěv, promítání filmových záznamů z táborů, výtečný oběd a neutuchající rozhovory proběhly ve velmi srdečném prostředí. S rovery a rangers jsme se setkávali při mnoha dalších příležitostech. Byli velice mile překvapeni a potěšeni, když jim bratr Slavíček předal balíček výtisků Skautského slovníčku v pěti světových jazycích vydaných naším TDC.

V závěrečný den, v neděli dopoledne, se konala slavnostní mše za účasti skautů a skautek i širší veřejnosti. V průběhu ceremoniálu zástupci jednotlivých delegací přednesli svá poselství ve své rodné řeči. Za české oldskauty a oldskautky je vyjádřil br. Slavíček: „Dej nám sílu a vytrvalost k šíření odkazu a poselství BP dej, ať přátelství, vzájemné porozumění, respekt a tolerance se stanou trvalým principem soužití všech obyvatel naší planety“.

CO PŘIPRAVILI V GROSSARLU

17.1. Zahájení v kostele, nesli jsme svíci. Setkání s Terezou T.

18.1. Slavnostní přivítání na náměstí s hudbou a střelením. Odpoledne jsme byli na střelnici a trochu jsme prošli Grossarlem. Večer byl „Hosgascht“ s představováním, prohlídka hasičské zbrojnice s výkladem a pak ještě občerstvení.

19.1. Dopoledne výstavy fotografií o vodě ve všech skupenstvích a formách. Odpoledne pohoštění od Dánů v tělocvičně, při tom hry, test, přátelská pozvání, určeno pro vzájemná poznávání. Poté schůzka nositelů „Woodbadge“, kam jsme byli také poznávání. Večer hovořil v tělocvičně kominář EU pro zemědělství, o rozvoji krajiny a rybářství.

20.1. V tělocvičně hovořily ses. Leni Doelman a Fauzia Khou, o cílech ISGF a budoucí konferenci v Lillahameru. Od 11 hodin bylo na zimním stadionu veselé závodění. Od 14 hod. jsme byli v Domově stáří, pořadatel a hostitel dánská delegace. Od 15 hodin bylo v tělocvičně předčítání veršů o vodě a hudbě a pak přednášel pobřežní policista ze severního Německa o Německé společnosti pro záchranu lodí při námořních katastrofách.

21.1. Exkurze do Salzburgu, prohlídka starého města, pak návštěva klubu salzburské gildy a exkurze muzeem tamního pivovaru. Večer byl v tělocvičně „Pestrý večer“; Nejdříve 3 muži a 1 žena řezali a tvarovali z 1,5 tunových bloků pomocí pil, kladiva a dalších nástrojů ledovou skulpturu vládce moří Neptuna.

22.1. Večer bylo v tělocvičně představení „V barvách Brazílie“, které provedl taneční soubor Aquarelas do Brasil.

50 let ISGF

V roce 1953 byla založena Světová organizace dospělých skautů a skautek. Budeme tady příští rok, tj. v roce 2003, slavít 50 výročí této organizace. Pro tuto příležitost jsme vyhlásili světový projekt „50 dobrých skutků.“ Co to znamená?

V období mezi dubnem a 25. říjnem by měl každý místní klub prokázat nějaký dobrý skutek, který pak bude spolu s ostatními oznámen prostřednictvím celé národní oldskautské organizace do světové

kanceláře v Bruselu. Byl také vytvořen speciální odznak (viz obrázek), který i my si můžeme objednat v Bruselu a pak bychom ho hrdě mohli nosit po všechny ty měsíce. Řada našich dobrých skautů spolu s tímto odznakem bude dobrým zviditelněním naší oldskautské organizace v příštím roce.

*Napsala Gerda Maria Pazdera - Rakousko
Přeložila J. Skácelová (Pam)*

OBDRŽELI JSME

překvapivé sdělení

Dear Friends..... Milí přátelé,
velice lituji, že vám tímto dopisem oznamuji po důkladné úvaze, že jsem se rozhodla resignovat, jak z mé funkce presidentky, tak rovněž ze světového výboru, a to s okamžitou platností. ISGF má před sebou mnoho možností a já mu k budoucímu rozvoji přeji to nejlepší.

Thank you so much for your friendship and support. Yours sincerely

S velkými díky za přátelství a podporu srdečně

6th January 2004

Helen

Naše odpověď

Milá Heleno,
nástup nového roku je spojen se zimním počasím, to však nás mohlo šetřit tohoto „dechu mrazivého větru“, kterým je Tvoje zpráva. Se smutkem ji akceptujeme a děkujeme Ti především za obětavou službu i za nadějná přání do budoucnosti. Jistě zůstáváš nadále členkou své národní organizace ISGF a k tomu bychom Ti chtěli my popřát mnoho radosti, stejné jako zdraví a dobré pohody v soukromém životě. Prosíme, abys nadále počítala s naším přátelstvím, ochotou být kdykoliv nápomocni. S přátelským pozdravem

*Ing. Vladislav Jech Ing arch. Ivo Slavíček
mezinárodní zpravodaj náčelník*

Z KLUBU**PRAŽSKÁ DRUŽINA SO**

(11.2.04.) Po zazpívání první sloky skautské hymny jsme vzpomněli br. Amundsena a Grizzlyho. Lin přečetla vzpomínku, která byla čtena při rozloučení s Grizzlym. Prvním bodem byly návrhy na nové členy do naší družiny. Návrhy byly předloženy celkem čtyři, br. Jech, Vondrášek, Miloň, Ješke. Návrhy byly přijaty všemi hlasy (33). Bylo konstatováno, že poslední přijatí členové doposud neobdrželi diplomy. Byly rozdány členské legitimace SO.

Sestry Bouzková a Skálová přednesly návrh věnovat z prostředků 3000,- na nájem a údržbu budovy, kterou bezplatně užíváme; nikdo nebyl proti.

Na chvíli se jednání zúčastnil člen náčelnictva Junáka br. M Žák - Hroch. Stručně nás informoval o programu jednání náčelnictva. o chystané předšňemové diskusi a problémech s financováním skautského tisku a možných zvažovaných řešeních, hledat finanční podporu nebo krajní řešení sloučením do jediného časopisu.

Z pléna padlo několik dotazů. Na otázku co je tzv. Sdružení přátel Junáka, která oslovuje pane a plánuje velmi vysoké příspěvky, jsme se dozvěděli, že toto sdružení jde mimo Junák. Dotaz na předložený Statut Svojsíkova oddílu, jednání bylo odloženo. Byli jsme stručně obeznámeni s jednacím řádem náčelnictva.

Hlavním námětem byla rozprava o postavení kmene OS a SO, spíše měla být podle publikace Zd. Navrátila. Rozprava se posunula k problému, zda skauting ztrácí své poslání být obroditelem společnosti,

jak tomu chtěl BP. Dochází zde k paradoxu; ti, kteří jsou vychováni k občanské poslušnosti, k respektování zákonů, bývají později v životě snadněji manipulovatelní autoritami, politiky, medií.

Většina podobných rozprav vedených tímto směrem končí dost skepticky. Zejména od členů SO, kteří již ztratili kontakt na mladé členy kmene a mladé činovníky. Tyto pocity zesílily ještě po přečtení úvodu kapitoly „Boj o ostrov“ z příručky „Čítanka pro instruktory“. Autoři zde uvádějí: „*Boj o ostrov není žádnou hrou, ve které by se bojovalo fyzicky náročnými prostředky. Ostrov se bojuje diplomaticky, v kuloárech a hlasovacích místnostech. Vítězí ti, kteří nejdříve pochopí, že účel světí prostředky a že je třeba volit lepší nabídku i za cenu, že původní sliby protihráčům zněly jinak. Že je třeba neohlížet se na nikoho jiného než na sebe.*“ O kus dál je sice jakési vysvětlení, že je to šance, jak si vyzkoušet sám sebe v roli tvrdého, bezohledného člověka jdoucího nekompromisně za svým cílem, dokonce i tzv. přes mrtvoly. A že nejde o nic jiného, než právě o hru, která bude po svém skončení zapomenuta a neponese žádné důsledky. To je hlášáno v době, kdy se mluví o významu prožitku ze hry více než v minulosti. Je to v rozporu se základním způsobem skautské výchovy vést při hrách k samostatnosti a čestnosti. Ve vůdcovských kurzech zdůrazňujeme jak je nutné mít co nejvíce vítězů, jak je nutné vést k fair play. Příklad na všechny působil dost tísnivě. Vyvedlo nás z toho několik výroků, zejména těch, kteří stále ještě aktivně působí ve výchově čekatelů a vůdců, kteří přinesli svědectví o tom, že tito činovníci bezprostředně provádějící výchovu prokazují, že vedou své svěřence správným směrem.

Najednou byla cítit úleva, není vše ztraceno, máme možnosti, známe způsoby jak skauting vést, nevychovávejme pouze

jednotlivce, buďme společenstvím. Snad to bylo skladbou účastníků, ale spíše pozitivně vedenou rozpravou.

Dany nás seznámil s nabídkou v kultuře, zazpívali jsme druhou sloku junácké hymny a pomalu se rozcházel, s dobrým pocitem.

393. KLUB OS PARKÁN

Polná 2003



Posláním klubu OS je vytvářet společenství mužů a žen ■ hlásících se k životu podle skautských mravních zásad ■ usilovat o mravní, duchovní a tělesný rozvoj

osobnosti ■ připravených pomáhat rozvoji skautskému hnutí.

Vedoucím klubu OS je Bohuslav Řehák - Kim, zástupci Ludmila Vomlelová - Lu a František Vacek - Dževo.

Klub má registrováno 15 členů (8 bratrů a 7 sester). Bratři Bohuslav Hladík - Časka a Jan Krátký - Losos jsou členy Svojsíkova oddílu.

Z činnosti uvádíme:

1) Ve Školské bráně spolu se sestrami ČČK, loutkáři, ochotníky a dalšími pomocníky na Vánoce již tradičně stavíme betlém figur v životní velikosti, jehož autorem je br. Fr. Vacek.

2) Z Jihlavy přivážíme „betlémské světlo“, rozdávání v předsíni kostela převzali mladí ze střediska.

3) V lednu bylo na radnici slavnostní přijetí a setkání s br. Bohuslavem. Hladíkem k jeho 85. narozeninám. Pan starosta ocenil jeho celoživotní práci jak pro město, tak i pro skautské hnutí.

4) Na začátku roku jsme spolu s našimi přáteli podnikli vycházku zimní zasněženou Březinou.

5) Jsme členy komise pro školství, mládež a sport rady města Polná.

■ Členka našeho klubu sestra Bohuslava Fošinková je hospodářkou střediska-chci jí tímto poděkovat za její záslužnou práci pro středisko.

■ Pravidelně kontrolujeme stav a spotřebu el. proudu, vody a plynu a dáváme podklady pro fakturaci.

6) V rámci možností poskytujeme pomoc při dětském maškarním karnevalu, který pořádá oddíl skautek již několik roků, a má velice dobrou úroveň.

7) S našimi přáteli jsme měli několik setkání v klubovně OS. Byla to např. beseda na téma „přátelství“, čtení z knihy Olgy Scheinpflugové „Místopis srdce“. Zajímavá byla beseda a vyprávění o Řecku, včetně videa br. Miroslava Votavy.

8) 24. 3. 2003 se konalo na radnici slavnostní přijetí starostou města jako ocenění za dlouholetou práci pro skautské hnutí a spolkovou činnost v Polné. Ocenění přijala sestra Ludmila Vomlelová a bratři Bohuslav Řehák a František Vacek. Na toto setkání byli pozváni i členové rodin a přátelé.

9) Navázalo se pěkné přátelství s oldskauty z Příbyslavi, kteří nám připravili zajímavý výlet do Ranských lesů, chráněných lokalit bledulí. Velice zajímavé bylo také vyprávění lesního inženýra br. Haška. Zavedl nás k místu, kde jsme s výšky nahlédli do propadlého dolu, ve kterém se těžila železná ruda. V borovském kostelíku nám paní starostka vyprávěla a přiblížila jeho dávnou historii. Náš výlet jsme zakončili krátkým posezením u čaje a kávy v jejich příbyslavské klubovně.

10) V Panském lese na oldskautské „Celnici“ se koncem dubna za velké účasti našich polenských i příbyslavských přátel uskutečnil přelet čarodějnic, a „Vítání jara“ s otvíráním studánek.

11) Začátkem května se v Regionálním židovském muzeu v polenské synagoze, otevřela výstava fotografií ze skautského jamboree v Thajsku fotografa Jana Šibíka. Po úvodním slovu starosty města vystoupili žáci základní umělecké školy.

12) V červnu pobývalo na našem tábořišti v Ochoze několik členů klubu OS z Příbyslavi.

13) V době prázdnin a pobytu druhé skupiny rodin s dětmi navštívil pan starosta J. Skočdopole - Ochoz, během návštěvního odpoledne přišel děti navštívit i ochozský hastrman (Dževo) a každému z dětí dal za to, že mu neházejí do vody kameny, upečené houskové miminko. Tato hastrmanská návštěva se opakovala ještě při táboření skautek a světlušek z Tábora. Konec srpna patřil opět oldskautům a jejich přátelům, kteří se tu scházejí k vítání úplňku. Přijeli i oldskauti z Příbyslavi. Tentokrát se úplňek nekonal, mohli jsme však na jasné obloze pozorovat rudou planetu Mars, která se v tomto roce velice přiblížila k naší planetě Zemi. Poslední den byl zakončen táborákem a setkáním Hejkalek a Hejkalů, kteří se drží hesla: „Ať jsme staří nebo mladí, hrajeme si všichni rádi!“

14) V září navštívilo několik členů našeho klubu příbyslavské oldskauty na chatě v Ronově. Na setkání přijelo několik jejich členů, rodáků až z Ústí n. L a z Jilemnice.

15) Svátek 28. října jsme oslavili opět setkáním se všemi na „Celnici“ v Panském lese, rozloučili se s podzimem a uzamkli studánku.

V závěru zprávy vyslovuji poděkování všem, kteří se aktivně podílejí na činnosti klubu, i bratru Lososovi za jeho kresby a spolupráci. Děkuji Městskému úřadu, panu starostovi, děkuji sponzorům a přátelům skautingu, kteří naše hnutí také podporují.

A co si přát v novém roce? Zdraví, jasnou

mysl i jasnou oblohu, úsměv na rtech a vlídné slovo pro každého, kterého potkáme.

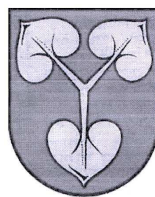
„Pojí nás lilie po mnoho dlouhých let,
skauting a přátelství dál chceme rozvíjet.

Morálka u nás není volná,

zdraví vás oldskauti Parkán, Polná“.

Za klub OS

Bohuslav Řehák - Kim



VÁNOCE LEDEČSKÝCH OS

V časném ránu jen zvuk odjíždějícího vlaku se ztrácí v údolí Sázavy, když stojíme chvíli na zastávce ve Smrčné

a očima měříme svahy se zamlženými lesy Melechova. Víme, že ani letos nám nedaruje nic zadarmo.

V nepřetržité řadě let, co tradice ledečského 37. oddílu, klubu oldskautů trvá, putujeme stejný den o vánočních svátcích 26. prosince, ovšem pokaždé o rok starší. Tentokrát po osmatřicáté. Za bezmračné oblohy, ať mrzne, sněží nebo prší, i bouřku jsme tu zažili v tom běhu let a kolik účastníků se tu s námi vystříдалo. Zimy bývaly, i vánice, že půl světa zmizelo. Lesy zasypány někdy vysokým sněhem, jindy klouzavé kameny lesních úvozů, mokré jehličí.

Táhlé svahy od řeky sněhem pokryté, nepřilíš vysoká tentokrát vrstva sněhu však stačí, aby se noha probořila, bota uklouzla po spodní, ušlapané vrstvě. Najednou ticho, jen zmrzlý sníh pod nohama křupe. Země dřímá, bílo po prázdných polích, hladový dech smrti číhá pod mezemi, pár černých teček prozradí vrány, které tu snáší svůj tulácký úděl.

Nad Koňkovicemi už neporušená bílá pokrývka. Do zasněžené lesní cesty tiskneme svoje stopy, občas překřížené puntíky zaječích a srnčích stop. Před

posledním, nejprudším stoupáním, chvíle oddechu. U prastarého buku se opíráme dlaněmi o hladký kmen, tak silný, že by měli dva co obejmout. Nabíráme sil, záda obtížená batohem, který nese kotlík, sekeru i pilu, jídelní misku, ešus, i šálek na čaj i potřeby k vaření.

A pak, nahoře u studánky, ve sněhu ušlapaný kruh kolem ohně, na kterém se vaří ten náš „grenadýrmaršguláš“ a pak i čaj. Namodralý sloupek kouře stoupá do korun okolních vysokých smrků, kde se ztrácí, stejně jako ozvěna písniček, těch známých, co někteří dobře znají a ostatní se znát učí. Národní, zvláště chodské, ovšem i skautské. Také ta o nahých kolenech, která by slušela spíše létu.

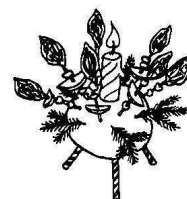
Tak každoročně ožívá tradice vánočních pochodů. My, ze 37. oddílu ledečských oldskautů, tady vždycky vzpomínáme na naše bratry a sestry, kteří už s námi nechodí. Buď nemohou, nebo se už odebrali k jiným ohňům, někde ve skautském nebi. Za každého jedno polínko na oheň, vzpomínka. Tenhle vánoční čas může patřit a patří vzpomínkám více, než kterýkoliv jiný. Les je tu chrámem; vhodným, abychom každý svým způsobem věnovali čas té vzpomínce.

Kdo přinesl vánoční cukroví, nabízí dokola. Dva dny po Štědrém večeru je tu stále vánoční nálada. Nikomu nevádí, že se nás tentokrát sešlo třináct. Spíše zavzpomínáme na minulé cesty, kterých bylo už sedmatřicet, ta letošní je osmatřicátá. Tolik je i vrubů na dlouhé téměř půlmetrové dřevěné lžici z třešňového dřeva, která slouží k tomu, aby oheň ruce nepopálil. Někdo žertem říká, že za ta léta by snad stačilo tu lžici jen vyvařit.

Kolem ohně jsme se tentokrát zdrželi do odpoledních hodin, pak se rozcházíme. Zůstává studánka s roubenou stříškou,

vedle kamenný křížek. Stisk ruky v Gillwelském kruhu, a nashledanou.

St. Kovařík - Sonny



VÝPRAVA

ke magickým kamenům.



(Strakonice) Na dnešní schůzku 17. listopadu jsme se sešli již v 11 hod. na parkovišti u zámku a pak jsme šesti

auty vyjeli směrem na Drachkov.

První zastávka byla u kostela sv. Anny na návrší před Kraselovem. Díky domluvě Lídy Urbanové s paní Hejpetrovou jsme měli možnost kostel si prohlédnout a dozvědět se o něm zajímavé poznatky. Několik metrů pod kostelem stojí křížek na kamenném podstavci, který je také jedním z magických kamenů. Když jsme si všichni postupně na kámen přiložili ruce s větším či menším účinkem působící síly, poděkovali jsme paní Hejpetrové a rozloučili se s ní.

Dále jsme pokračovali na Kraselov a pak za obcí Zvotoky jsme zastavili na kraji pole pod lesíkem Hůrkou. Jana Čechová nám přečetla z příručky popis cesty, jak se dostaneme ke kamenům. Přešli jsme pole a pak kousek cesty lesem a byli jsme u cíle. Kameny tam jsou jednak dva menší a pak do půlkruhu nastavené tarasy z menších kamenů. Zdrželi jsme se tam asi půl hodiny, každý chtěl do sebe načerpat co nejvíce síly.

Tím jsme zakončili první část výletu a pokračovali jsme na chalupu ke Kubičkům do Tažovické Lhoty, kam jsme byli již minulou schůzku srdečně pozváni. Mirek s Dášou tam již byli od dopoledne a tak my

jsme přijeli do krásně vyhřátých prostor jejich příbytku, byl již uvařen čaj a káva a nám to přišlo velice vhod, neboť jsme byli zvenku vyfoukáni studeným větrem. Je až s podivem, jak se nás všech 21 osob (z toho 15 členů našeho klubu a 6 hostů) vešlo do útulného pokoje, kam Mirek snesl všechny židle, které v chalupě mají.

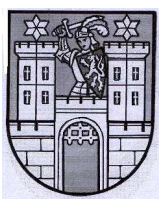
K obědu pak byly párky, které dodala Jana Čechová i někteří další účastníci. Takže se jedlo, povídalo a zpívalo. Poděkovali jsme hostitelům za hezké odpoledne a ještě za světla se rozhodli k odjezdu .

Tak to byl podzimní výlet našeho klubu.

Hermanová

UHERSKOBRODŠTÍ OS

Výprava do Karpat



(*Uherský Brod*) Jako každým rokem, tak i vloni na sklonku léta se vydali členové a členky uherskobrodských klubů na větší putování.

Tentokrát jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna, kterou doplnil také zpravodaj OS našeho Zlínského kraje, se vydala do zahraničí, na Podkarpatskou Rus, bývalou součást Československa, dnes jako Zakarpatí, součást Ukrajiny.

Využili jsme služby cestovní kanceláře „Subcarpativ“ z Brna, která pořádá pravidelně zájezdy do této oblasti. Cestou byla zastávka na Liptovskej Mare a prohlídka historického centra krásné Levoče. Pak už jen dále na východ. Po překročení hranice nocujeme v Užhorodě, správním centru Zakarpatí. Ráno po krátkém panoramatickém pohledu na Užhorod pokračujeme v cestě. Mukačevo nás příjemně překvapilo krásně upraveným náměstím a celkově velmi příjemným prostředím. Odpoledne jsme pak dorazili do městečka Mežgorje (dříve Volového), turistického střediska „Karpaty“, kde

budeme týden bydlet a stravovat se. Tady nás přivítali velmi srdečně zpěvem ukrajinských a českých písní, podle slovanského obyčeje chlebem a solí. Ještě týž večer jsme si neodpustili výlet do horského sedla Kamjanka pokochat se pohledem na západ slunce nad poloninami.

A začíná týden vyplněný turistikou. Procházíme Sinevirský přírodní park s krásným horským jezerem, zdatní vystupují na horu Ozernou. Nemohli jsme samozřejmě vynechat známou Koločavu s muzeem Ivana Olbrachta a hrobem Nikoly Šuhaje. Na túrách krásnou přírodou, po hřebenech s nezapomenutelnými širokými výhledy jsme se setkávali s pozůstatky pohnuté historie tohoto území a nalézali mnohé stopy našeho spoluzití. Poznávali jsme lidovou architekturu, lidové umělecké předměty hlavně ze dřeva, které je hlavním bohatstvím kraje. Pili jsme vodu z přírodních minerálních pramenů a setkávali se s prostými a srdečnými místními obyvateli. Na jedné z vycházek jsme se setkali se skupinkou mladých turistů, kteří nás informují o hnutí ukrajinských skautů, „Plastunů“. Týden pobytu, umocněný pěkným počasím rychle uběhl a my se stejně srdečně, jako při uvítání, loučíme. Celý den trávíme ještě prohlídkou Užhorodu, jeho krásné katedrály, skanzenu a hradu. Provází nás předseda užhorodské Společnosti J. A. Komenského a Klubu T. G. M., hlavní iniciátor zbudování jeho busty, která byla v roce 2002 v Užhorodě odhalena. Je pěknou a důstojnou připomínkou společných dějin.

Teď už autobus a celonoční cesta domů. Bylo to skutečně 9 dnů plných nevšedních dojmů. Poznali jsme nejen krásnou přírodu, ale měli možnost konfrontovat skutečnost s řadou mýtů, které o minulosti i současnosti tohoto koutu země přežívají. Za zmínku

stojí, že naše sedmičlenná oldskautská skupinka, jejíž průměrný věk byl 71 let, byla ostatní třicítkou účastníků zájezdu už krátce po vzájemném seznámení přijímána velmi pozitivně, jako kolektiv, jemuž vládne společná myšlenka a na který je ve všech směrech spolehnutí.

Lišák

Putování Jeseníky

Druhá skupinka uherskobrodských oldskautů se na tradiční týdenní putování vydala do oblasti pro nás dosud málo známé, do Jeseníků. Pobyt jsme měli zajištěn ve Vemířovicích. Cestou auty jsme se zastavili na známém poutním místě Svatý Kopeček u Olomouce a také prohlédli hrad Sovinec. Týdenní pobyt byl vyplněn turistikou Jeseníky a jejich podhůřím. Navštívili jsme Lázně Jeseník, Zlaté Hory, Rejvíz se známým rašelinářem a jezírkiem. Zajímavý byl výlet k vodní nádrži Dlouhé Stráně, odkud byl krásný výhled na Praděd, na který jsme také v průběhu pobytu vystoupili a vraceli se romantickou cestou kolem Jelení studánky. Ramzová byla pro nás východiskem pro výšlap na Šerák a Kepník. Řeku Moravu jsme pozdravili přímo u jejího pramene cestou na Kralický Sněžník, který nás ale pro mlhu neodměnil očekávaným výhledem. Navštívili jsme v Rudolticích na chalupě našeho krajana a prohlédli si jeho chov ovcí a líheň pstruhů. Na šumperském hřbitově jsme položili kytičku na hrob bratra, který jako vlče a skaut vyrostl v našem středisku.

Pobyt jsme zakončili tradičním táborákem, a i když nám počasí časem i nepřálo, cítili jsme, že se nám podařilo pouto, které nás dlouhá léta spojuje, upevnit.

Hanči

LOKALI

(č.5 / 2003)

35. NIBOWAKA-GILL, vůdce Atri-Karel Skála,
506. ÚPLNĚK, vůdce Logan -Vladimír Chochola,
Zpravodajka OS: Kendy-Irena Skálová.

Zpravodaj „Lokali“ vychází v našem 35. středisku od roku 1945, letos poslední číslo XVIII. ročníku. Přestávky od r. 1949 do 1989. V letech 1968 až 1970 vycházelo původní Atriho „Očko“. To po zákazu od OV KSČ v Praze 10 převzal od dalších let br. Derviš, TOM Stadion, Žižkov, a to prošlo, a pokračuje i jako 301. skautský oddíl „Sovy“. Díky mu.

Od r. 1990 vychází znovu „Lokali“ pod hlavní redakcí Skálových. Určitým příkladem nám byl junácký „Pošumavský hlasatel“, nemluvě o odborném skautském tisku, ten pochopitelně také. Velmi dobré byly porady redakční rady před každou střediskovou radou.

Vedení „Lokali“ jsme předali v roce 1998, při Atriho „sedmdesátce“. Nastoupila do vedení redakce Líba se svým uspořádáním, v mnoha dobrém, ale i s kritikou některých čtenářův pro „prázdné stránky“ určené původně oddílům, které je nezaplňují. To se opravdu dělo i v „Lokali“ pětačtyřicátých let, ale na celou stránku se tam nezhazovalo, jen výrazný odstavec.

V našem zpravodaji, dříve měsíčníku, se máte „ukázat“ právě vy, oddíly, co z činnosti může být dobré i pro ostatní. My, oldskauti, máme činnost velni bohatou, také může být určitým příkladem, ale chceme vám mladým ukázat i na skautskou minulost, ale i minulost národní, státní. Jsme skautské středisko vyznamenané

junáckým válečným křížem Za vlast 1939 až 1945. A někteří z těch dob žijeme ještě mezi vámi.

Ale musíme dohře vidět přítomnost a budoucnost. A to jste Vy, mladí skautíci a skautky, snažte se. Faktem je, že šéfredaktorka Sivák jede naplno, lid „Lokali“ chválí a to jsme rádi.

KRONIKA OLDSKAUTŮ 35

Kladno u přírodě, příroda u Kladně



Přečetli jsme si za vás v Lokali, zpravodaji 35. střediska v Praze 10, Skalka. (20.9.) Na Hradčanské u busu se nás sešlo pět Kendy, Atri, Logan, Medvěd a Sup, v Kladně se ještě přidali Katka s Danečkem a p. Jirkou. První zastavení u pamětní desku v centru města.

Zde stál rodný dům Ant. Čermáka, pozdějšího starosty Chicaga, který zemřel při pokusu o atentát na presidenta USA F.D.Roosevelta, svého přítele. (+6.3.1933)

Kladno je skutečně v zeleni, pěkné moderní město. Odjeli jsme busem k vodnímu parku Čabrárna. O Čabrárně je zmínka v Knize Lidice 1942.

Naučné středisko ekologické výchovy Kladno - Čabrárna AVES medvědárium. Většinu lokality tvoří mokřad k jehož degradaci vlivem zazemnění a velkého znečištění vody došlo v uplynulých desetiletích. V posledních letech byla lokalita obnovena, což se příznivě projevilo na pestrosti fauny a flóry. Vznikl tak přírodní vodní park Čabrárna s navazující botanickou expozicí, vzácných a chráněných druhů rostlin a živočichů.

Zakladatelem parku byl Vladimír Láznovský. Je zde i možnost občerstvení, což jsme v tom parnu využili.

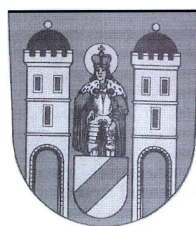
Mimo jiné nás zaujalo několik terárií s hady, ještěrkami a želvičkami. Bobří kanadští, připomněli nám se Supem jeho Bobří hráz na Býkovce v letech 1968 až 1970. V těsném sousedství byla v roce 2001 vybudována stanice pro poraněné ptáky a drobné živočichy, podporovaná občanským sdružením AVES. Stanice zajistila např. péči o ježky, netopýry, jezevce, ale i labutě, Zde v restauraci jsme se výborně občerstvili. Z pestrého jídelníčku si každý vybral bramboráčky, hranolky, naložený hermelín, utopence, pivko i limo.

Po prohlídce zámeckého muzea a hornické štol (s odborným výkladem i zbytečným filosofováním kustoda) v zámecké zahradě jsme navštívili medvědárium Ale méd'ové spali (či spaly), jsou to medvědice Marta 12 let a Míša 4 roky, z ruského cirkusu.

Vše se zde připravovalo ke koncertu Pavla Bobka a jeho skupiny, ale my už museli na autobus. Bylo to skvělé a určitě by se to líbilo i vám ostatním.

212. KLUB OS VOTICE

co jsme zapomněli napsat



S pozorností čteme příspěvky klubů OS o jejich bohaté společenské činnosti i „skautování“ v pokročilém věku. Zřejmě jejich střediska „šlapou a od nich nic nepotřebují. U nás ve Voticích tomu tak není. Máme málo dorostu, málo vůdců a žádné skauty v rádcovském věku.

Takto velmi často začínají příspěvky klubů, a pak pokračuje výčet mnoha malých i větších skutků, přesvědčte se.

Naší oldskauti nemohou pro vysoký věk účinně spolupracovat přímo v oddílech. A

tak se snažíme ulehčit sestřám, které vedou oddíly tím, že OS přebírají za ně všechny technické a materiální starosti, hospodaření i finanční zajištění odd. činnosti.

U roce 2003 klub OS zajistil:

- opravu sociálního zařízení v naší klubovně a provedli brigádnicky vymalování
- zajišťovali jsme dopravu dětí a materiálu na letní tábor ve St. Huti u Rožmitálu pod Třemšínem
- běžně zajišťujeme dopravu na dětské víkendové akce
- odvezli zbytkový materiál z bývalé táborové základny u Sedlčan, která byla zničena povodněmi v roce 2002 a rozhodnutím KHS i povodí Vltavy zrušena.
- „úředníkování“ okolo tohoto rozhodnutí i úspěšné proplacení pojistného, opět zařídili oldskauti
- ve Vrchotových Janovicích zajišťuje členka našeho klubu opravu, kdysi slavné „Jírovy klubovny“, která pomalu již propadla zkáze
- obstarávání i odvoz většiny materiálu též provádí také oldskauti
- do činnosti v oddílech je zapojen jeden oldskaut, pravidelně na schůzkách vede „modelářství“
- do „dobrých skutků“ v akci ISGF jsme provedli sbírku na pomoc škole pro děti s kombinovaným postižením, při stacionáři „Rváček“ v Lomnici nad Popelkou, která vynesla 3.100 Kč
- od patrona školy, husitského faráře Mgr. Jalušky jsme obdrželi krásné poděkování a od dětí, pěkná rukodělná „přáníčka“ k Vánocům, pro každého z našich 15 členů.

Snad to není tak málo. Skautské ideály v nás stále žijí a smutní jsme jen z klesajícího zájmu občanské veřejnosti a dětí o Skauting .

S upřímným Nazdar
M. Hejl – Rodrigo

MLADOBOLESLAVŠTÍ

oldskauti



(*Ml. Boleslav*) Náš klub se dále činí, uspořádal v prosinci již svůj třicátou jubilejní výpravu na blízký chlum. Letošní sérii výprav jsme zahájili lednovou výpravou do Českého Ráje do obce Troskovice, která je doslova nalepena na slavnou zříceninu. Trasu dlouhou 13 km šlo za krásného mrazivého počasí dvacet pět členek a členů našeho klubu.

Vedení klubu připravilo pro své členy překvapení. Nechalo vyrobit nádherná trička, v modré a zelené barvě, se skautským znakem a nápisem. Doufáme, že jejich nošení přispěje propagaci našeho hnutí i oldskautství.

F. Ulč - Bobr

JAK PLÁNUJEME

činnost klubu



(*Hradec Králové*) Od roku 1996 dostává koncem září každý člen OS klubu 1. střediska v Hradci Králové útlý sešitek formátu slovníčku, který ho pak provází celým oldskautským rokem. Nalezne tam podrobný program schůzek, které se konají dvakrát do měsíce, dále společné akce všech hradeckých oldskautů i důležité akce střediska, stejně tak jako program Skautské univerzity v nedalekých Pardubicích. Na poslední stránce jsou uvedena jména, adresy i telefonní čísla všech členů klubu. V záhlaví Programu stojí „moudro“, které si chceme připomínat po celý rok. To letošní zní: „Štěstí je mozaika složená z nepatrných radostí“. Původně tento program vytvářelo vedení klubu na OS táboře koncem června a ostatním ho předkládalo v září.

V posledních letech se nám však osvědčil jiný systém. Na 1. zářijové schůzce vedení

klubu předloží několik programových nápadů a pak už jen připisuje nápady i návrhy ostatní, společně vybíráme motto, společně, přemýšlíme o hostech, které pozveme jako přednášející odborníky, Každým rokem se mezi odborníky řadí i skautky a skauti našeho střediska, kteří nám vypravují o svých zahraničních zkušenostech z jamboree, intercampů či služby v Gilwellu. Nejmladší členka našeho klubu, čtyřicetiletá inženýrka, přednášela vloni před Referendem všem hradeckým oldskautům o systému a podmínkách v Evropské unii. Ani byste nevěřili, jakým sbližujícím momentem je situace, kdy mladí přednášejí seniorům! A při té příležitosti jsou ti mladí i velice udiveni přetrvávajícím skautským životním stylem svých posluchačů.

Tedy činnost našeho klubu již osmým rokem plánujeme. Dodržování tohoto plánu se odráží v bohatých zápisech v klubové kronice. Ve vedení zápisů se střídají všichni členové, a proto jsou tak různorodé a osobité. Co nám toto pravidelné plánování přináší? Soustavné vzdělávání členů, udržování jistého řádu, který v seniorském věku slábne, pestrost a zajímavost programu, který je vymyšlen i uskutečňován všemi členy, a v neposlední řadě i utužení vzájemných vztahů při společném díle, v kterém každý má svou zodpovědnost. Nevěříte? Zkuste a podělte se s námi o své zkušenosti.

Jana Skácelová - Pam

SKAUTSKÁ KAPELA

pokračuje

Většinu z nás, členů kapely, je věk už za zenitem výkonnosti a přesto se všichni snažíme, abychom při koncertech a akcích podali co nejlepší výkon, abychom stále reprezentovali naši skautskou kapelu a tím i celou skautskou organizaci.

Při našich zkouškách, klubové činnosti, ať s hudebními nástroji nebo bez nich, je nám spolu dobře, protože si hrajeme pro radost a pro potěšení jak sobě, tak i veřejnosti. Máme i svoje vnitřní oslavy, narozeniny a jiné příležitosti, kdy toto posezení je vždy srdečné, přátelské a takto spolu pomalu stárneme a přitom zapomínáme na své trampoty a pak si každý z nás odnáší hřejivý pocit.

V loňském roce 2003 jsme odehráli 13 koncertů. Sice to není tak málo, ale kapela musí neustále hrát a reprezentovat, abychom na sebe upozorňovali, a tak přitahovali mladé členy, kteří budou pokračovat v naší započaté hudební činnosti.

Letos oslavujeme 70. výročí založení kapely. Naši kapelníci br. Zdeněk Bláha a br. Pepa Brát připravují pro naše vystoupení repertoár složený ze skladeb, které jsme hráli na koncertech a které nás proslavily a posluchačům se líbily. Protože jsme oldskauti, tak se držíme známého hesla, hrajeme z toho, co známe a jak to umíme. Vždyť hrajeme sobě pro radost a potěšení a ti ostatní, posluchači, to určitě poznají a s radostí to přijmou.

Měli bychom sestry a bratři, k Vám prosbu. Víte-li o akci, kde by mohla naše kapela v tomto roce vystoupit a prezentovat se, sdělte nám to a my rádi přijedeme a o podmínkách se určitě dohodneme.



*František Vejvoda
manažér kapely*

PRO ZAMYŠLENÍ

SKAUTSKÉ IDEÁLY

pro celý život

Skauting je radostná hra v přírodě pod širým nebem pro děti a mládež, ve které dospělí s klukovskou duší prožívají společně dobrodružství s mladšími bratry a sestrami. Mají radost, že získávají dovednosti a vědomosti ku prospěchu druhých a touhu stát se lepšími a užitečnějšími.

Mezi skauty do Mladé Boleslavi přijeli členové severočeské družiny Svojsíkova oddílu z České Lípy, Děčína, Ústí nad Labem, Litoměřic, Liberce, Jablonce n. N. a Teplic na družinovou schůzku. Do skautských oddílů nechodí jen děti a mládež, ale všichni skládají skautsky slib na celý život. Tak vznikl zvláštní, čestný oddíl těch, kteří si více pamatují. Byli u rozkvětu, likvidace i znovuvzkříšení Junáka. Každému z nich je více než 60 let. Stále pracují ve střediscích, co jim jejich síly stačí, jsou obětavými pomocníky, rádci, ale také svědomím a paměti.

Na 1000 obyvatel 70 skautů a skautek

Jakmile rádce družiny, českolipský bratr „Sir“ zahájil schůzku, vystoupili s koncertem od táboráku „Šedí vlci“. Soubor zpívá a hraje již 17 let a zakladatelem je kontrabasista, člen Svojsíkova oddílu šestasedmdesátiletý bráška Krejčík, který má přezdívku „Dědek“. Vlci jsou ze střediska Junáka „Jizerka“ z Brodců nad Jizerou. Toto městečko u Mladé Boleslavi má přibližně 1000 obyvatel, z kterých je 70 členů Junáka ve 4 oddílech. To je zřejmé v naší republice rekord.

„Ještě nám kolena nevrzaj...“

V programu souboru „Šedí vlci“ zazněly melodie písniček jejich mládí jako: „My plujeme dál a dál“, „Poštorenská kapela“,

„Žít ve stínu totemů“, „Když jsem byl mlád“, až po písničku „Stály báby u silnice“. Kapelnice Jarča zahrála i sólo na housle, které doplňovaly mandolína, kytary, basa i valcha. Všichni členové družiny si zanotovali „Ještě nám kolena nevrzaj, jenom hudbo dále hraj...“ i když s těmi koleny to nebyla úplně pravda.

Junák má předpoklad stát se „solí země“

Tato věta ze zamyšlení bratra „Šamana“ nazvaná „Boj o český skauting“ ovlivnila program celé schůzky. Všichni si připomněli slova dnes málo používaná a zapomínaná jako je kázeň, pokora, čest, odříkání, nezištnost, morálka, osobní kvality a příklad, povinnost i odpovědnost. Shodli se na tom, že by si měli všichni lidé uvědomit, jak správně žít, rozpoznat dobro od zla, ale také, jak se zlu bránit. Je to zejména důležité v těchto dnech, době tržního hospodářství, protože se stále zvyšuje kriminalita dětí a mládeže a výchova v oddílech Junáka je proto „dobrým lékem“. Přítomní jsou přesvědčeni, že skauting opět získá svoji prestiž, vážnost a že tomu oni budou také nápomocni.

I skauti a skautky jdou do Evropy

Rádce družiny, připravil pro všechny test znalosti z mnoha oblastí našeho života pod názvem „Jdeme do Evropy“. Připomněl všem zábavnou formou, že i oni stárnou a nemusí mít vždy patent na všechno. „Že budou sice mít ve stáří moře času, ale žádný nápad, co s ním, a že je začnou nazývat pamětníky právě v době, kdy začnou zapomínat.“

Všichni s uspokojením přijali zprávy, že tak jako mladoboleslavští skauti získali svoji základnu v Srbsku, tak Litoměřičtí mají tábornickou základnu Mentaurov. Do družiny přibyli další noví členové a příští schůzka družiny bude pod Řípem. Vodácké posádky Mladoboleslavských a Mimoňských byly úspěšné a přivezly

vavříny z celostátního závodu pramic. „Napříč Prahou přes tři jezy“. Boleslavané obsadili první místo v kategorii „K“ žákyně a mimoňské dívky v „G“ druhé. Třetí místo obhájili Mimoňští v kategorii „R“ dorostenci a žáci získali 2. a 3. místo v kategorii „S“. Přítomní konstatovali, že rozhodné vodáci - skauti našeho kraje nám v Evropě nedělají ostudu.

První „Ježek v kleci“

Mladoboleslavští hostitelé, kteří vaří ten nejlepší zálesácký guláš, po zhodnocení činnosti střediska představili družině svého čtena, bratra Ulče „Bobra“. Ten ve svých klukovských letech v druhém roce učení ve Škodovce, se svým kamarádem, vyrobil ve volném čase při odpoledních směnách prvního „Ježka v kleci“. Podle plánu, který zveřejnil Jaroslav Foglar – Jestřáb, v románu „Záhada hlavolamu“ se pustili do práce a díky povolení dílenského mistra přišel na svět v roce 1948 „Ježek v kleci“. Vzniklo opravdovské a bratrské přátelství mezi autorem „Ježka“ a realizátorem. Bráška Bobr pak „Ježka“ půjčoval vždy, když ho Jestřáb potřeboval, třeba i pro autorské schvalování. Bohužel nastaly pro skauty zlé časy a A. Čepička, (zeť Klementa Gotwalda) nepřijal „Ježka v kleci“ na patentovém úřadu, a tak dnes hlavolam „Ježek v kleci“ vyrábějí bez omezení a autorství nejenom v celé Evropě, ale také v Americe a na Tajvanu. Za odměnu v době totality se dostal bratr Bobr do kartotéky „nespolehlivých“, protože si dopisoval s Jaroslavem Foglarem, kdy se nesmělo ani vyslovit slovo „skaut“. Dnes se spokojené usmívá, je členem redakční rady časopisu „Skaut - Junák“ a tiskovým zpravodajem Okresní rady Junáka v Mladé Boleslavi. Svoji skromnou sbírku „Ježků v kleci“ představil i Severočeské družině Svojslkova oddílu, která se v dobré náladě a s nadějí budoucích šťastných dní rozjela do svých domovů.

Jiří Řeháček - Balů

KAMENNÝ TOTEM

Skautský památník na „Parkáně“



(Polná) Každé společenské hnutí žije myšlenkou, ideou, která mu pomohla vzniknout. V současné době nabývá stále větší důležitosti dosáhnout uskutečnění myšlenky skautské. Jejimi základními cíli jsou naplnění bratrství, svobody a rovnoprávnosti lidí celého světa, být vždy připraveni pomoci potřebným lidem i přírodě, ochraňovat nám danou přírodu a denně vykonat alespoň jeden dobrý skutek. Všechny tyto povinnosti v širokém rozsahu obsahuje deset bodů skautského zákona, jehož dobrovolné přijetí potvrzuje skaut, člen Junáka, skautským slibem.

Jedna část slibu zavazuje skauta: „milovati svou vlast a sloužiti ji v každé době“. Právě tato část se stala nejpřednější v době německé, okupace naší republiky v létech 1939 - 1945. Polenští skauti, kteří obnovili svoji činnost právě před počátkem nacistické okupace dodrželi tuto část slibu dobře. Jakmile vznikla situace, která umožnila kolektivní vystoupení polenského Junáka proti okupantům, junáci slib naplnili. Nejstarší skauti vytvořili koncem roku 1944 skupinu pro organizování revolučního vystoupení. Byli to bratři Frühbauer, Jiří Dvorský, Jarka Dohnal, Bohuslav Hladík, Josef Kislinger, Antonín Šnorbert a Jan Vacek. Přizváni byli i Jan Brabenec a Zdeněk Týnovský. Pověření bratři navázali spojení s odboráři ze skupiny "RE-VI", s partyzánskou skupinou „Vysočina“. Pro soustředění skautů byla určena místa srazů, polenský zámek, hrad Polná. Vojenským organizátorem byl Ruda Vytlačil, francouzský legionář. Spojení zajišťoval Václav Vytlačil, četař spojovacího vojska naší armády. Materiál zajišťovali Bohuslav Hladík a Zdeněk

Týnovský. O možnosti bylo tajně uvědoměno přes padesát členů Junáka z roku 1939 a řada dalších spolehlivých „kluků“.

V poledne dne 5. května 1945 vyvěsil na věži hlavního kostela bratr Ruda Vytlačil československou vlajku, byl to signál pro nástup skautů na místo revolučního srazu na hradě. Také se tak do několika minut stalo a od této chvíle junácká organizace veřejně vstoupila do služeb Revolučního národního výboru v Polné. Podle požadavků RNV prováděla služby strážní, kurýrní, spojovací i zdravotnické. Zámek se stal skautským střediskem, skautskou pevností, skautským hradem a symbolem odporu proti okupantům. Podle svých sil byla skautská jednotka rozhodnuta hrad bránit. Ve službách pro RNV jednotka vytrvala až do konce května 1945. V uvedené době skauti „odsloužili“ 4816 hodin ve službě strážní, průzkumné a zdravotní. Spojovací četa najezdila na dopravních prostředcích 1446 km. Tisková služba zhotovila a předala veřejnosti 3220 ks vyhlášek a rozkazů RNV.

Revoluční oddíl Junáka Polná v těžké době války a v jejích závěrečných dnech splnil do důsledku náplň skautského slibu. Na trvalou památku tohoto činu byl v devadesátých letech na parkáně polenského hradu zbudován skautský památník a místo skládání skautského slibu. Polenské skautské středisko bylo pojmenováno na středisko Junáka „PARKÁN“ Polná. Svým charakterem se památník vhodné zařadil do hradního prostředí nad hradní baštou a stal se symbolem skautské věrnosti vlasti, rodnému městu Polná a práce pro výchovu mládeže našeho města.

Dnes je již v zájmu tradic našeho města důležité, aby památník na parkáně hradu trvale zůstal a byl pro rozvoj skautské výchovy mládeže využíván.

Ohrožení památníku

V květnu 2003 přinesl Polenský zpravodaj zprávu: „Stalo se neuvěřitelné, musíme s politováním oznámit, že památník na parkáně již nestojí. Byl pracovníky zajišťujícími opravu hradu zničen, zbourán a odtažen na skládku kamení. Stalo se tak bez vědomí vedení Junáka. V Polné by se našlo určitě několik jedinců, kterým se zdálo že se památník na „Parkán“ nehodí. Možná, že měl být postaven na jiném místě hradu. V žádném případě neměl být památník zničen bez vědomí jeho majitelů a tvůrců, a dokonce bez vědomí příslušného odboru městského úřadu. Postup nesvědčí o kulturnosti jednání provádějící firmy, ani vedení muzea a o jeho dobré spolupráci s Junákem.

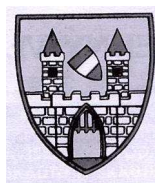
Událost byla vedením Junáka projednána se starostou města, který skutek odsoudil a rozhodným způsobem situaci vyřešil. Památník bude obnoven pracovníky podniku, který likvidaci bez dohody provedl. S ohledem na další úpravy parkánu bude umístěn na jiném vhodném místě. Tato vstřícnost „radnice“ je příkladnou ukázkou přístupu k řešení problémů.

Hrad vždy reprezentoval sílu moc a bohatost kraje, musí být viděn, vynikat nad krajem a ne se schovávat v křoví. Při úpravách mají být přerostlé stromy u hradu vystřídány nízkými solitéry.

*Jan Krátký - Losos
člen Junáka od roku 1939*

O NÁPRAVĚ VĚCÍ LIDSKÝCH

(Roudnice n. L) Když se tak zamýšlím nad bitvou o náš „Skautský domov“, začínám pochybovat o „sametovosti revoluce“, pokud to vůbec byla revoluce, nebo jen výměna postů. Pro nás skauty to však byl jednoznačný pokyn k legálnímu obnovení činnosti a k domáhání



se vrácení zbytků našeho majetku, v Roudnici, konkrétně „Skautského domova“.

Postavili jsme si ho pěkný, zděný, o několika místnostech a malé rozhledně v roce 1933, a řádně zaknihovali. Když nám byl v roce 1968 bez nějakých řečí vrácen, ani ve snu nás nenapadlo, že by to mohlo být při třetí obnově Junáka jinak. Ale ouha! Když nám byl „Domov“ v roce 1970 odebrán a dán do užívání SSM, věřili jsme, že až přijde naše chvíle, opět se do něho vrátíme. SSM hospodařil v něm tak, že v jedné z jejich akcí došlo k požáru, a náš „Domov“ lehl popelem. Potom byl několik let pouhým spálenišťem, až ho SSM předal bez jakéhokoliv písemného materiálu do majetku obce. Ta jej propůjčila Svazu rybářů, na dobu neurčitou s bohatou dotací na jeho generální opravu. Rybáři ji provedli tak necitlivě, při hledání výkresově dokumentace, se zjistilo, že odtok dešťové vody je nefunkční, s elektřinou to bylo obdobné. Zkrátka, projekt na úpravu objektu neexistoval. To však nevedlo tomu, aby v objektu byly pořádány stanové tábory mladých rybářů, ze kterých roudnický svaz dobře profitoval. Je tedy samozřejmé, že hned po revoluci si roudničtí rybáři nechali na sebe připsat celý objekt, byť to bylo nezákonné. Majetkové přesuny měly být zmrazeny. A tak se roudničtí skauti scházeli ve vyhrazeném dni v „Domě dětí a mládeže“, který již dosluhoval a měl být v nejbližší době uzavřen, městský úřad učinil dohodu s rybáři, aby nám na dva dny náš „Domov“ propůjčovali. Bylo to pro nás ponižující, zvláště, když krajský soud, na který se obrátil náš střediskový vůdce bratr Justa, rozhodl ve prospěch rybářů. Ti ale už si přece jen nebyli svým právem tak docela jisti, zvláště když se na radnici ukázalo, že darovací smlouvu podepsal pro rybáře soudruh, který v době sepsání už nebyl členem městského výboru a tudíž i

neoprávněně smlouvu ratifikoval. Rybáři sice přestali do klubovny docházet, ovládli ji již zcela skauti, ale rybáři ji nadále pokládali za svůj majetek. Mělo to za následek, že rozpadající se klubovna nemohla být opravena, takže dále chátrala. Vašek Justa s Jiřinkou Vaníčkovou téměř zázrakem vyběhali jaksi „na černo“ zavedení plynového vytápění, a tak jsme klubovnu mohli používat i v zimním období, ale plyn a elektřinu jsme nadále platili rybářům. Obrat nastal až v roce 1996, kdy bylo ze zákona rozhodnuto o navrácení nemovitého majetku spolkům v případě, že tomu nebrání veřejný zájem. V té době Vašek už nebyl střediskovým vůdcem, a tak se toho úkolu ujal Kája, který prohlásil: „Když u kolébky roudnického skautingu stál můj dědeček, budu se snažit ve jménu jeho památky vydupat roudnickým skautům jejich klubovnu zpět.“ A vzal svůj úkol vážně. Nastalo ježdění po archivech i úřadech a shromažďování potřebných dokumentů. Vše potřebné se dohledalo a stihlo se to odeslat na Ústředí Junáka k rukám bratra místostarosty JUDr. Jiřího Navrátila, u kterého se soustřeďovaly všechny žádosti o navrácení skautského nemovitého majetku. Jaké však bylo překvapení, když po více jak půlročním čekání a několika urgencím jsme dostali odpověď, že naše žádost o navrácení objektu byla zamítnuta. To si nenecháme líbit. A tak následovala cesta do Prahy na ministerstvo vnitra. Tam jsme naštěstí našli duši spřízněnou, paní doktorku Haraburdovou, a když jsme s ní prohlíželi naši žádost, zjistili jsme, že byla přiložena k žádosti o vrácení zámku Štířín, tedy samozřejmě zamítnuta. Proč to Jiří udělal, to nevíme. A ke všemu k naší žádosti nebyly přiloženy rozhodující dokumenty. Nezbyvalo, než se odvolat, vypracovat novou žádost o vrácení klubovny, doložit ji znovu všemi dokumenty a podat ji, tentokrát přímo na

ministerstvo. Trvalo to dlouho, těch návštěv ministerstva bylo několik, žádost byla dvakrát postoupena do zasedání vlády. Konečně 3. října 2000 nám byl vládním příkazem Skautský domov opět vrácen.

Trvalo to téměř 5 let a všichni říkali, že bez advokátů a tučných palmáře tuhle při nevyhrajeme. A vidíte, že když se spojí dobří lidé, jde všechno. A stálo to jen květ orchideje paní doktorce. Končím citací z darovací smlouvy: „Dle výpisu z pozemkové knihy v knihovni složce č.776 je ke stavební parcele č. 2752 s domem - skautskou klubovnou, vloženo právo vlastnické pro Místní sdružení Svazu junáků, skautů Republiky československé pro Roudnici nad Labem a okolí se sídlem v Roudnici nad Labem, na základě tržové smlouvy z 20. května 1935. Tento zápis v PK je zápisem posledním. Doklad o odejmutí majetku Místnímu sdružení Svazu junáků-skautů RČS v Roudnici nad Labem se nedohledal.“ (konec citace).

Trvalo sice ještě dva roky, než jsme obdrželi povolení ke generální opravě a přístavbě, ale chceme věřit, že boj o klubovnu je již u konce. Stál nás téměř 1 km lejster a dopisů a moře nervů, ale zvítězili jsme.

Karel Snětina - Kája

MODRÁ JE DOBRÁ

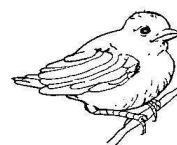
i u řiši osmanské

Každý z nás musí občas vysadit. Tak si sedím nad obrázky z jarního běhu Instruktorské lesní školy OS na Onom Světě a užívám si sladkého nicnedělání, vzpomínám a usmívám se. Z rádia prší tóny odpolední hudby a příjemně podbarvují vzpomínky a hezké prožitky a právě nad obrázkem družiny „Modřinek“ s jejich pokřikem se jako na objednávku z radia ozve: „modrá je planeta, modrý je mrak, modrá je dobrá, už je to tak!“ Pusa se mi roztáhne, běžná písnička, to „modrá

je dobrá“ mi připomene „Modřinky“, ale i Turecko. Ano, skutečně, Turecko a moji loňskou podzimní dovolenou v Alanyi. Představte si krásný večer se zapadajícím sluníčkem, siluetou Kaslu, kopce nad zálivem a přístavem v Alanyi, nedaleké moře neúnavně tiše vrhá své vlnky proti pobřeží.

Jinak to vypadá v ulicích lázeňské části města, po čtyřproudové ulici však v obou proudech sviští auta všech značek a stáří, hlučně houkají. Stejně jako malé autobusy, které zde obstarávají funkci jakýchsi velkotaxíků, nemají stanované zastávky, ale zastaví na znamení každíčkého zájemce. Mnohé jezdí až do roztrhání těla, aby zajistili obživu svým majitelům, což je obdivuhodné, při množství, kolik jich tu jezdí.

Je to ostatně udivující i u všech obchodů, všechny s téměř stejným zbožím a téměř stejnými cenami, a přece všechny své majitele uživí! Docházím k areálu městského fotbalového stadionu, někdo tam pobíhá, ale je už natolik šero, že vnímám matné siluety a tlumené hlasy. Konečně rozsvítili veřejné osvětlení a vidím, že zde chodník končí. Otočím se zpět na cestu k hotelu, kde bydlím. Při tom přechodu ze šera do světla mne něco zaujalo. Na sloupech veřejného osvětlení jsou zavěšeny odpadkové koše, což je přece docela běžné, ale na nich mě zaujal světlý pruh s nápisem „Modrá je dobrá!“ Česky! Totéž na dalších dvou koších! Jak se tam ty české nápisy dostaly a proč, dodnes mi není jasné. Ale bylo to překvapení a milé pohlazení, na jaké se hned tak nezapomíná. Inu „Modřinky“ a Turecko!



Dr. Mir. Moravec - Kudla

SEMINÁŘ V TORTUZE - Kronika v rýmech

Pátek

Do Tortugy v Nymburce Mika seminář svolal,
nejeden oldskaut pěšky z hlavního nádraží cestu sněhem zdolal.

Sotva shodili jsme boty a svršky ze sebe,
po točitých schodech putujeme do nebe.

Každý bratr na zemi si na matraci ustele,
pro sestry pak připraveny jsou postele.

Po příchodu Jikra nás stovky zbavila,
Andělka do role kuchařinky se skvěle vpravila.

Práci regionálních vzdělávacích center od Miky chápeme,
při kufanditách Goge občas tápeme.

Když se pak Tortuga do tmy halí,
zpíváme a Anděl na kytaru válí.

Zpíváme písničky svého mládí,
ty každého z nás po duši hladí.

Chajda, Niagára, Japonečka, pak stojí hlavně za zmínku
z lesní školy sedm žlutých kamínků.

V noci jen silní jedinci maratón běží,
slabí už odpadli, v posteli leží.

Sobota

V sobotu ráno po Mikově přivítání
byla od Andělky chutná snídaně k mání.

Vlajku pak odešli jsme vztyčit
a Gog začal naše mozkové závity ničit.

Bratr Thor přednášel organizaci,
jak na seminářích připravit vedoucí klubů pro dobrou práci.

Medicinman Zmatlík nám při zdravotně pověděl,
která zdravotní témata by seminář míti měl.

Gog metodiku oldskautingu přednášel,
zajímavosti z různých klubů každý z nás si odnášel.

Znaveni přednáškami i testem
prošli jsme kolem hradeb městem.

Než si Ivan slovo o službě hnutí i veřejnosti vzal,
všem nám malý testík dal.

Doma i ve světě OS kmene postavení
vyslechli jsme bratra Thora vyprávění.

Potom všichni obraceli tváře
na Miku, jenž přednášel organizaci semináře.
Večeře opět skvělá byla,
opékanou sekanou s přílohou Andělka nám připravila.

By nám pověděl něco z historie Nymburku města
dovedla k nám oldskauta Yankee cesta.

Nejen o městě nám povídal,
ale po své přednášce nám i na klavír hrál.

Že je nutné Tortugu do původního stavu uvést,
je třeba matrace uložit, setřít a zamést.

Prožili jsme tady pěkné chvíle,
na brzkou shledanou bratříčkové a sestřičky milé.

Věra Císařová - Bubla

RŮZNÉ

POSTGRADUÁLNÍ KURZY

Krajská rada Junáka Plzeňského kraje pořádá v roce 2004 dva kurzy pro absolventy lesních škol. První, zaměřený na přírodu a ekologii, druhý na kulturu a estetiku. Účastnit se mohou členové Junáka všech tří kmenů, absolventi LŠ bez rozdílu zaměření. Absolventi obdrží účastnický list. Ti, kteří úspěšně složí závěrečnou zkoušku (není povinná, ale předpokládáme, že se přihlásí většina), obdrží dekret instruktora pro příslušné zaměření.

Příroda – ekologie:



Kurz má tři běhy: 27. až 30. května u Rožmitálu p.T., 23. až 29. 8. v Chrášťovicích u Plzně a 9. až 12.12. v Hojsově Stráži na Šumavě.

Témata: vývoj přírody v čtvrtohorách, úvod do geologie, Brdy, co jsou biotopy, les jako ekonomický faktor, metodika poznávání přírody, ochranné aktivity, výchova k ekologickému chování, význam ochrany ptactva, fotodokumentace přírody, základy meteorologie a klimatologie, užitkové rostliny, jak si pořídit herbář, legislativa, jak přežít za extrémních podmínek, CHKO v ČR, urbanismus, památková péče, globální problémy země, etické zásady ochrany přírody a životního prostředí, vesmír kolem nás a v nás, příroda, cesta k poznání Nejvyššího.

Kultura – estetika:



Kurz má dva běhy: 24. až 26. 9. a 28. až 31. 10., v Rokycanech. Témata: co je kultura, vývoj architektury v pravěku a starověku, urbanismus, interiér v architektuře, architektura románská, gotická, renesanční, barokní, rokoková, klasicistní, až po současnou, lidová

architektura, malířské techniky, vývoj až po současnost, sochařství, vývoj až po současnost, stavby církevní, hudba, její vývoj, hudební nástroje a jejich užití, ochrana památek, vývoj oblékání, estetika v módě, divadlo, literatura, životní prostředí. Na zakončení vycházka po pamětihodnostech města s určováním slohů.

Lektory jsou především členové Junáka, odborníci v dané disciplíně a pracovníci institucí s příslušným zaměřením. Podmínkou získání diplomu instruktora je minimálně 80% účast na přednáškách, odevzdání písemné práce na zadané téma a úspěšné složení zkoušky formou testu.

Kurzy se konají při minimálním počtu 15 účastníků, maximálně však 21. Předběžné přihlášky lze poslat ihned na adresu ing. Jaroslav Mašek, 326 00 Plzeň, Božkovská 65 (masek.jaroslav@volny.cz). O přijetí (nepřijetí) do kurzů budou všichni informováni a bude zaslána přihláška s bližšími informacemi včetně výší účastnických poplatků.

Jaroslav Mašek - Hadži

NEKONEČNĚ STARÝ SPOR

Schůze společného náčelnictva dne 18. října 1947. Po výkladu br. dr. Velen Fanderlika o chystané reorganizaci Junáka, rozprava. Závěrem ustanoveny dvě komise: I. (br. dr. Velen Fanderlik, br. Nebeský, br. Žák, s. Remešová) projedná návrh třetí, II. (br. Dr. Cyvín, s. Dr. Vančurová, br. Bursík) připraví. návrh druhý.

Přečten přípis výkonného výboru pro oldskauty, a po rozpravě hlasováno: všemi hlasy zamítnuto, aby oldskauti a oldskautky byli ponecháni v SPJ, jednohlasně přijato, že se jim má přiznat právo na ustavení samostatného kmene. Byl přijat doplňovací návrh, aby do 25 let nebyly povolovány koedukační kluby,

avšak potvrzeno, že i nekoedukované kluby podléhají náčelnictvu oldskautského kmene.

Činovník č 9 / 1947

ODEŠEL OTEC JIŘÍ

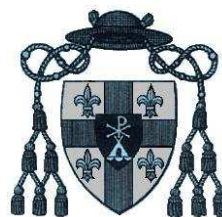
a bratr Amundsen

Telefony, maily, rozběhla se zpráva, v úterý 6. ledna v Praze zemřel otec Jiří. Slavnostní liturgie bude v chrámu Matky Boží před Týnem od deseti hodin. Přicházím v předstihu, v půl desáté se rozezněly všechny zvony. Přichází mnoho lidí, dívky nesoucí lilie jsou určitě skautky. Vcházím do chrámu, je již téměř naplněn. Probíhá čtení motliteb.

Jde ještě projít, mohu se postavit za první pravý sloup, uvidím vše, co se bude dít v levé lodi, nevidím před oltář. V prostoru před lavicemi stály v obou řadách skautky a skauti s prapory, po chvíli zaujal na levé straně krajní místo praporečník podskalského Vltavanu, s praporem o žerdi nejméně pět metrů dlouhou. Lavice byly dávno všechny naplněny, nyní se zaplňovaly všechny další prostory mezi lavicemi i v lodích. Prostorem zaznívaly motlitby přednášené knězem klečícím před zábradlím mezi prostorem oltáře byla v záplavě květin otevřená rakev se zemřelým. po obou stranách stálo sedm skautů v krojích čestnou stáž. Chvíli před zahájením slavnostní liturgie je rakev uzavřena a na její víko položena podložka s vojenskými, církevními i skautskými řády a vyznamenáními. V zástupech přítomných poznávám mnoho skautek i skautů. Obřad zahajuje sbor, s kruchty zazní Te Deum. Střední uličkou přichází mohutný průvod ministrantů, kněží, řeholníků, církevních hodnostářů, který uzavírá několik zástupců jiných církví, kteří zaujali místo po obou stranách kněžiště. Před zahájením projevů byli omluveni bývalý nuncius v Praze G. Coppa a kardinál Vlk, toho času na

návštěvě v Brazílii. Střídavě s projevem zazněl zpěv Kyrie eleison, čtení z Proroctví Izaiáše a Evangelia sv. Jana. zazpívána byla píseň „Hospodin je můj pastýř“, které se účastnili i mnozí přítomní. V projevech vystoupili biskup litoměřický Škavrada, biskup plzeňský Radkovský a Tomáš Halík. Všichni připomněli podrobnosti z života otce Jiřího, mluvili o jeho vzácném charakteru a o jeho činech, rádi jsme vyslechli chválu na jeho skautskou výchovu, jeho členství v Legio angelice, i jeho skutky. Zmínili, jak uměl skrývat svá utrpení, a jak uměl rozdávat naději, jak uměl povzbuzovat. Zakončili výzvou: „zůstaňme věrni jeho odkazu, jeho důvěře“.

Neodešel, je stále mezi námi, je v nás, v naší mysli, v našich srdcích.



Msgr. ThLic. Jiří Reinsberg, emeritní farář chrámu Matky Boží před Týnem, se narodil 30. 3. 1918 v Brně v rodině lékaře. Jeho dědeček byl rektorem Univerzity Karlovy a otec rektorem Komenského univerzity. Jeho bratr, idealistický komunista, zahynul v koncentráku. Jiří, vášnivý skaut a recesista, byl jako gymnazista okouzlen liturgií benediktinského kláštera v Émauzích.

Teologii studoval od roku 1937 v Římě v české koleji Nepomucenum, kde byl 19. 12. 1942 vysvěcen na kněze, jako bránc československé zahraniční armády se i v posledním roce války dostal do Anglie. U Matky Boží před Týnem působil od roku 1946 až do svého odchodu do důchodu v roce 1994. V roce 1991 byl jmenován papežským prelátem.

POSLEDNÍ PLAVBA,

rozloučení s Grizzlym

(20.1.04) Zašel jsem na pražskou radu pro nové Skautingy, odebírám dva, abych ten jeden poslal Grizzlymu. Můj hovor s tajemníkem Tom-Setem byl přerušen telefonem. „Ano vezmu si tužku“, odpověděl, při opakování diktovaného textu „v nedožitých třiadevadesátinách“ mě zatrnulo. Ano, bylo to oznámení, že včera

19 ledna zemřel Mirko Vosátka. Nechtělo se mi to uvěřit, vždyť to není ani deset dní, co jsem s tím telefonicky hovořil. Než jsem odešel, odeslal tu smutnou zprávu Tomáš mailem na všechny strany, zbytek jsme ještě obtelefonovali, během půl hodiny nám volání sami zprávu oznamovali. Pohřeb bude v Českých Budějovicích v pátek ve 13 hodin.

Rozezvonily se opět telefony, počasí a stav silnic nejsou příznivé jízdě vozem, a tak volíme vlak. Oznamujeme, že po deváté jede rychlík. Volám do Boru, od paní Evy, nevlastní dcery Grizzlyho, se dovídám, co všechny zajímá. Odešel, či spíše usnul doma „v kruhu rodiny“. Domlouvám, kdo vystoupí za skauty u obřadu, „los padne“ na hlavního kapitána Vezíra. Volám také do Budějic bratra Mojžíra Prokopa – Paxe. z klubu OS Jezevci. Dozvídám se potřebné informace o místní dopravě, a přijímáme nabídku, že na nás počká a doprovodí nás do krematoria.

Většina účastníků, přes dvacet, vyrazí právě tímto vlakem. Za 1. klub OS Přátelé Vetry, jehož byl Grizzlyho čestným členem, jedu s Pepiou, s námi cestuje Thor, náčelník OS, mezi dalšími jede Honza Písko ze Svojsíkova oddílu, Marek Bárta z ústředí. Na nádraží na nás čeká Pax, Doprovodí nás do krematoria, vyzvedáme si tam kytici lilií se stuhou klubu, kterou nám tam zajistil. Předsálí se začíná plnit, dobrá polovina je skautů, místních, pražských i z mnoha dalších míst. Přijel Yankee z Nymburka, Rys, King, Hroch, Pavel Holý, Kulda z kruhu PLŠ, náčelník chlapeckého kmene br. Pránčl - Wabi a mnoho dalších. Úderem jedné hodiny jsme vstoupili do obřadní síně. V první řadě již seděla Grizzlyho rodina. Na vysokém katafalku byla umístěna světle hnědá rakev ve veliké záplavě věnců a kytic dominovaly lilie. Prostor síně byl zaplněn.

Obřad byl velmi působivý, zazněla houslová skladba. Slova, která jsme vyslechli, byla působivá, bez velkého patosu, velmi upřímná a vystihla jeho životní stezku nebo spíše plavbu. Na závěr zaznělo poděkování: „stáří je patina, není to rez, děkujeme ti, že jsi byl. Následovalo vystoupení Vezíra. Pomalu přečetl úvodní odstavec z Grizzlyho knihy Vodáci Ahoj, a velmi působivě se rozloučil se skautem, vodákem, nejstarším roverem, šlechtným vůdcem, kapitánem, oldskautem a za každé situace moudrým rádcem. Zakončil parafrází oblíbené skotské písně „to není loučení, byť zachvěl se nám hlas, jsme pevně spolu spojeni, a sejdem se zas“. Slova, která této české verzi věnoval J.V.Sládek. Za tónů „Ave Maria“ klesla pomalu schránka s Grizzlyho ostatky do nitra katafalku. Ruce všech skautů se zvedli k poslednímu pozdravu.

Síň se pomalu vyprázdnila, naše kroky mířily ven, většina z nás šla mlčky. Při opouštění areálu jsme se setkali s Grizzlyho dcerou, paní Evou, teprve nyní jsme ji mohli projevit upřímnou soustrast. Dovolili jsme se optat, zda nebylo jméno Grizzlyho Miro na parte a při rozloučení překrouceno. Nebylo, plné jméno Grizzlyho bylo Miro Roman Vosátka. Často si myslíme, že nás nemůže nic překvapit, může. Dozvěděli jsme se také, že poslední pronesená slova jsou z pera paní Evy. Ještě jsme potvrdili, že brzo přijedeme provést soupis Grizzlyho knihovny, na který jsme se tolikrát chystali, aby jeho rodina mohla uskutečnit poslední přání Grizzlyho.



SMUTNÁ DOBRUŠKA

Bratr Jaroslav Vavruška, Meddy odešel 27. prosince ve věku téměř 69 let. Skautský život začínal jako vlče v Náchodě. Po příchodu do Dobrušky vedl oddíl a od roku 1989 byl vůdcem celého střediska až do své smrti. Společně s dalšími bratry vybudoval v Dobrušce pomník v podobě dvou domků s krásnými skautskými klubovny. Jeho práce ve skautingu byla jeho životem, organizoval tábory, závody, soutěže i skautské dny. Ve svém již pokročilém věku se věnoval oldskautům, kde si udělal lesní školu, řídil dobušský oldskautský klub a byl oldskautským zpravodajem pro celý okres. Jeho práce byla oceněna několika vysokými skautskými vyznamenáními. Jen vážná choroba, a nakonec i smrt, ho od této práce odvolala. Meddy miloval náhodský ranč a svoje včeličky, se kterými se ještě stačil rozloučit.

Víme, odejít musí všichni, ale někdo by přece neměl. Vysoká štíhlá postava, houpavá chůze, široký úsměv a v ruce nezbytná cigareta, která se mu stala osudnou. Tak si ho vybaví většina z těch, kteří ho znali. Vzpomínám-li na něho, slyším jeho „Nááázdár tlamko!“ a nemůžu, jinak, než se navzdory skutečnosti pousmát. Zdravil mě takto pokaždé, ať mi bylo šest, nebo třicet. Dlouho jsem mu jako dítě věřila, že vlasy nemá od té doby, co navštívil protinožce a chodil tam po hlavě. Nevěděla jsem, kolik je mu vlastně let a k přibližnému odhadu mi pomohl až jeho odchod do důchodu. Dlouho jsem taky nevěděla, jaké je jeho skutečné jméno. Byl to prostě Meddy. Měla jsem to štěstí, že jsem ho poznala ještě jako malá holka a díky tomu bylo moje dětství obohaceno o spousty krásných zážitků. Jsem jednou z těch, kteří díky Meddymu poznali, co je to žít pod plátěnou střechou, jaký je to pocit jen tak ležet a pozorovat hvězdy na

obloze, jak nádherný může být východ slunce mezi skalami.

Meddy byl naším střediskovým vůdcem, byl duší a účastníkem všech skautských akcí. Bylo ho všude plno a najednou tu není. Bratře Meddy, jménem všech členů dobušského střediska Junáka Ti děkuji za vše, co jsi pro nás udělal.

Podle vzpomínek br. Čížka a ses. Pavlové

Jako by nebylo dost ztráty uvedených skautů. 16.2. odešel další skaut, činovník a oldskaut Miloslav Šimek - Kobra, známý a oblíbený herec, moderátor, bavič. Rozloučení s ním se konalo 24. 2. v kostele sv. Antonína za velké účasti veřejnosti a pražských skautů. Naplnil heslo oldskautů
JEDNOU SKAUTEM – NAVŽDY SKAUTEM.

Poděkování za obdržení P. 7.

Kmenovým novinám, náčelnictvu kmene i mně osobně došlo poštou i E: mailem větší počet blahopřání k Vánocům a Novému roku. Poděkovat všem osobně by bylo velmi náročné, proto děkuji těm, kteří si vzpomněli, a přeji všem touto cestou hodně spokojenosti a mnoho úspěchů v osobním i skautském životě a aby Vám Kmenové noviny dobře sloužily.

Gog

Malé kalendárium.

- **6.1.** 175. výročí Josefa Dobrovského, „modrého abé“ vedoucí osobnosti českého národního obrození. TGM o něm řekl, byl prvním světovým Čechem nové doby.
- **2.3.** 180. výročí narození hud. skladatele Bedřicha Smetany (1824 až 12. 5. 1884).
- **1.5.** 100. výročí úmrtí Antonína Dvořáka.
- **28.5.** 120. výročí narození druhého prezidenta Dr. Eduarda Beneše (1884).

Dany

PÁR NÁPADŮ

Dobré tipy

- Výstava v Obecním domě Josef Čapek „Nejskromnější umění“ až do 28. 2. 04
- Výstava „Voda a život“ v Národním muzeu probíhá až do 31. 7. 04 velmi zajímavá akce, UNESCO. Každé první pondělí v měsíci je vstup volný. Prohlídka trvá více jak dvě hodiny.
- Jarní koncert konzervatoře Jana Deyla se koná 23. 3. ve 14 hodin na Maltézském nám. 14, vstup volný.

Přehled by neškodil

Asi je to ostuda, ale vůbec nemáme přehled o množství i úrovni klubových časopisů. Vidím zatím dvě možnosti, jak tento nedostatek odstranit. Na velkém náčelnictvu požádat krajské zpravodaje o vstupní informaci, a tak získat základní „soubor“ dále požádat kluby, aby se samy pochlubily, třeba tím, že nám jedno číslo věnují. Přehled by mohl být i součástí ročenky.

Dobrý nápad

Bratr Kim z Polné přišel s nápadem rozesílat Kmenové noviny střediskům v balíčkách s ostatním skautským tiskem pomocí distribuce TDC v Brně. Údajně by to rozesílání nemělo zdražit. Pokoušíme se možnost ověřit. Pokud to bude reálné, bude nutné připravit seznam středisek, která mají kluby OS.



Náčelnická pošta

- 1. klub OS Přátelé Vatry a další účastníci posledního rozloučení s Grizzlym děkují za pomoc při organizování výpravy do Českých Budějovicích členu Svojsíkova oddílu br. MUDr. Mojzíru Prokopovi – Paxovi a sestřičce Karle Paukerové ze stf. Walden.
- Součástí tohoto čísla Kmenových novin je druhá část Ročenky kmene OS. V dalším ročníku by měly mít převahu zprávy zachycující historii klubů. Chcete-li o svém klubu zveřejnit zprávu, neodkládejte její dokončení. Čas přímo letí.
- Děkuji všem dopisovatelům Kmenových novin OS za jejich pravidelné i jednorázové příspěvky. Jednotlivě jim děkuji zasláním „autorského“ výtisku. Někdy tak učinit nemohu, a to tehdy, když nenaleznu adresu na dopise a obálka je již dávno tatam.
- Náčelnictvo vyhlásilo veřejnou soutěž na návrh grafického provedení připravované oldskautské medaile „Za skautskou službu“.
- Obdobně bude vyhlášena soutěž na tvorbu odznaku pro blížící se kmenový sněm.

Abychom usnadnili alespoň částečnou orientaci zájemcům, neznajícím češtinu, v tomto periodiku českých skautů kmene dospělých, vytvořili jsme základní přehled o jednotlivých pravidelných rubrikách v anglickém jazyce.

Redakce

In order to make orientation in this COSG bulletin a little bit easier for those without knowledge of the Czech language, we established a basic overview on selected regular columns in English.

Editors

RESUMÉ

KMENOVÉ
NOVINY OS

Občasník kmene dospělých



(The Intermittent Bulletin for COSG)

An overview on articles and their characteristics in English. Selected excerpts from articles contained in this Volume of KN.

KMENOVÉ ZPRÁVY



(COSG NEWS)

The most important information like decisions of the COSG Council. News from District Councils.



ZE SKAUTSKÉHO

světa

(From the Scout World)

- Knoten - about the magazine of Liechtenstein scouts and guides.
- An anniversary meeting of the ISGF CE Subregion in Liechtenstein.

- What was prepared on the Conference of the ISGF CE Subregion.
- Fifty (50) years from foundation of the world organization of adult scouts and guides - ISGF.
- We have received a surprising announcement: Helen Barker, the president of ISGF, resigned.

Z KLUBŮ (Club news)

Diverse information from the OS clubs on their activities and occurrences...

PRO ZAMYŠLENÍ

(REFLECTIONS)

Works by COSG members, original articles, essays, viewpoints, scout philosophy...

RŮZNÉ

(Miscellaneous)

Invitations, notes, remembrance of important personalities, jubilees, attractions, schedule of activities etc...



Náčelnická

pošta

(The COSG President's file)

Inspiring ideas, thanksgivings, notices, calls, questions and/or complains from the COSG members, club masters or commissioners, as well as from contributors to this bulletin.

PŘÍLOHY (Inset documents)

Indications on important occurrences within COSG and/or in the Scout Movement, international Scout/Guide activities...

- COSG Year Book 2003 Part B

KMENOVÉ NOVINY OS □ Intermittent Bulletin for COSG. Contributions to be send to the address:

Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

or to: Jiří Žáček, Vackova 1551, CZ-155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město.

Pattern: Vladimír Sýkora. Print and distribution: Junák-TDC, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

Unsalable, predestined only for use in OS-clubs.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:

Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47 nebo

Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00

Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

Neprodejně, určeno pouze pro potřebu klubů OS.